

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Έτεοκλής]: Κάδμου πολὶ ται, χρὴ λέγειν τὰ καί ρια
- [2] δόστις φυλάσσει πρᾶγμας ἐν πρύμνῃ πόλεως
- [3] οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
- [4] εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαι μεν, αἱ τία θεοῦ.
- [5] εἰ δ' αὔθ', ὃ μὴ γένοι τοσυμφορὰ τύχοι,
- [6] Ἐτεοκλέης ἀνεῖς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ὑμνοῖθ' ὑπάστων φροι μίοις πολυρρόθοις
- [8] οἰμώγμασίν θ', ὅν Ζεὺς ἀλεξητήριος
- [9] ἐπώνυμος γένοι τοκαδ μείων πόλει.
- [10] ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
- [11] ἥβης ἀκμαίασκαὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
- [12] βλαστημὸν ἀλδαινον τασώματος πολύν,
- [13] ὥραν τ' ἔχονθ' ἔκαστον στεσυμπρεπές,
- [14] πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλει φθῆναι ποτε.
- [16] τέκνοις τε, Γῆ τε μητρί, φιλτάτη τροφῷ.
- [17] ἡ γὰρ νέους ἔρπον τασεύμενεῖ πέδω,
- [18] ἄπαν ταπανδοκοῦσαπαιδείας ὅτλον,
- [19] ἔθρεψατ' οἰκητῇ ρασάσπιδη φόρους
- [20] πιστοὺς ὅπως γένοι σθεπρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὗ ρέπει θεός·
- [22] χρόνον γὰρ ἦδη τόνδε πυργηρουμένοις
- [23] καλῶς τὰ πλείω πόλειμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
- [24] νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἱ ᾧνῶν βιτήρ,
- [25] ἐν ὧσὶνωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
- [26] χρηστῇρίους ὅρνιθαςάψευδεῖ τέχνη·
- [27] οὔτος τοιῶνδεδεσπότης μαντευμάτων
- [28] λέγει μεγίστηνπροσβολὴν Ἀχαιίδα
- [29] νυκτηγορεῖσθαικάπιβουλεύσεινπόλει.
- [30] ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
- [31] ὄρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
- [32] πληροῦτεθωρακεῖα,κάπισέλμασιν
- [33] πύργων στάθητε,καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
- [34] μίμνοντες εὗθαρσεῖτε,μηδ' ἐπηλύδων
- [35] ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλονεῦτελεῖθεός.
- [36] σκοποὺς δὲ κάγω καὶ κατοπτῆραςστρατοῦ
- [37] ἔπειμψα, τοὺς πέποιθαμὴ ματᾶν ὀδῶ·
- [38] καὶ τῶνδ' ἀκούσαροῦ τι μὴ ληφθῶδόλω.
- [39] [Ἄγγελος]: Ἐτεόκλεες, φέριστεΚαδμείων ἄναξ,
- [40] ἥκωσαφῆτάκειθενέκστρατοῦφέρων,
- [41] αὐτὸς κατόπτηρος' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
- [42] ἄνδρες γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
- [43] ταυροσφαγοῦντες μελάνδετονσάκος

- [44] καὶ θιγ|γάνον|τεχερ|σὶ ταυ|ρείου |φόνου,
- [45] Ἀρη |τ', Ἐνυ|ώ, καὶ |φιλαί|ματονΦόβον
- [46] ὥρκω|μότη|σανή |πόλει |κατα|σκαφὰς
- [47] θέντες |λαπά|ξεινά|στυ Καδ|μείων |βίᾳ,
- [48] ἡ γῆν |θανόν|τεςτήν|δε φυ|ράσειν |φόνω.
- [49] μνημεῖ|άθ' αὐ|τῶν τοῖς |τεκοῦ|σινές |δόμους
- [50] πρὸς ἄρμ' |Ἀδρά|στουχερ|σὶν ἔ|στεφον, δάκρυ
- [51] λείβον|τες· οἴ|κτος δ' ού|τις ἦν |διὰ |στόμα.
- [52] σιδη|ρόφρων |γὰρ θυ|μὸς ἀν|δρείᾳ |φλέγων
- [53] ἔπνει, |λεόν|τωνώς |Ἀρη |δεδορ|κότων.
- [54] καὶ τῶν|δε πύ|στις οὐκ |σκυνω |χρονί|ζεται.
- [55] κληρου|μένους |δ' ἔλει|πον, ώς |πάλω |λαχῶν
- [56] ἔκα|στος αὐ|τῶν πρὸς |πύλας |ἄγοι |λόχουν.
- [57] πρὸς ταῦτ' |ἀρί|στουἄν|δρας ἐκ |κρίτους |πόλεως
- [58] πυλῶν |έπ' ἐ|ξόδοι|σπά|γευσαι |τάχος.
- [59] ἐγγὺς |γὰρ ἡ|δη πάνο|πλοςἈρ|γείων |στρατὸς
- [60] χωρεῖ, |κονί|ει,πεδί|α δ' ἀρ|γηστὴς |άφρὸς
- [61] χραίνει |σταλαγ|μοῖςπι|πικῶν |ἐκ πλευ|μόνων.
- [62] σὺ δ' ὦ|στε να|δὲς κεδ|νὸς οἱ|ακο|στρόφος
- [63] φράξαι |πόλι|σμα,πρὶν |καται|γίσαι|πνοὰς
- [64] Ἀρεως· |βοᾶ|γὰρ κῦ|μα χερ|σαῖον |στρατοῦ.
- [65] καὶ τῶν|δε και|ρὸν ὅ|στις ὡ|κιστος |λαβέ.
- [66] κάγὼ |τὰ λοι|πὰ πι|στὸν ἡ|μερο|σκόπον

- [67] όφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφῆνείᾳ λόγου
- [68] εἶδὼς τὰ τῶν θύραθενά βλαβής ἔση.
- [69] [Ἐτεοκλῆς]: ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
- [70] Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
- [71] μή μοι πόλιν γε περυμνόθεν πανώλεθρον
- [72] ἐκθαμνίσῃ τεδὴ ἀλωτὸν; Ελλάδος
- [73] φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους.
- [74] ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
- [75] ζυγοῖσι διδουλίοισι σιμήποτε σχεθεῖν.
- [76] γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἔλπιζω λέγειν.
- [77] πόλις γὰρ εὗρος πράσσουσα μονας τίει.

Parodos

- [78] [Χορός]: θρέομαι φοβερὰ μεγάλα ἄχη
- [79] μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν
- [80] ῥεῖ πολὺς ὅδε λεώς πρόδρομος ἵπποτας·
- [81] αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
- [82] ἀναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.
- [83] ἔτι δὲ γᾶς ἐμᾶς πεδί' ὄπλόκτυπ' ὡ||τὶ
- [84] χρίμπτει βοάν· ποτᾶται, βρέμει δ'
- [85] ἀμαχέτου δίκαν ὑδατος ὄροτύπου.
- [86] ἴω ἴω
- [87] ἴω θεοὶ θεαί τ' ὄρόμενον κακὸν

- [88] βοᾷ τειχέων ὑπερ ἀλεύσατε.
- [89] ὁ λεύκασπις ὅρνυται λαὸς εὐ||τρεπής
- [90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.
- [91] τίς ἄρα ρύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
- [92] θεῶν ἢ θεᾶν;
- [93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω
- [95] βρέτη δαιμόνων;
- [96] ίὼ μάκαρες εὕεδροι,
- [97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλ||λομεν
- [98] ἀγάστονοι;
- [100] ἀκούετ' ἡούκ | ἀκούετ' ἄσπιδων | κτύπου;
- [101] πέπλων καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμ||φὶ
- [102] λιτάν' ἔξομεν;
- [103] κτύπον | δέδορ | κα·πάτα|γος οὐχ | ἐνὸς | δορός.
- [104] τί ρέξεις; προδώσεις, παλαίχθων
- [105] Ἀρης, τὰν τεάν;
- [106] ὡ χρυσοπή|ληξδαῖ|μον ἔπιδ' | ἔπιδε | πόλιν
- [107] ἃν ποτ' εύφιλήταν ἔθου.

Strophe 1

- [109] [Χορός]: θεοὶ πολιάχοι πάντες ἵτε χθονὸς·
- [110] ἴδετε παρθένων
- [111] ικέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.

- [112] κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
- [115] καχλάζει πνοαῖς Ἀρεος ὄρόμενον.
- [116] ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
- [117] πάντως ἄρηξον δαίων ἄλωσιν.
- [120] Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
- [121] κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὅπλων
- [122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἵππιων
- [123] μινύρονται φόνον χαλινοί.
- [124] ἐπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
- [125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις
- [126] [Zele ost]
- [127] προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

Antistrophe 1

- [128] [Χορός]: σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
- [129] ρύσιπολις γενοῦ,
- [130] Παλλάς, ὁ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ,
- [131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανᾶ,
- [132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
- [135] σύ τ', Ἀρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον
- [136] Κάδμου φύλαξον κῆδεσσαί τ' ἐναργῶς.
- [140] καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
- [141] ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἴματος
- [142] γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

- [143] ἀυτοῦσαι πελαζόμεσθα.]
- [145] καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
- [146] στρατῷ δαίῳ στόνων ἀντίτας.]
- [147] σύ τ', ὡ Λατογένει||α]
- [148] κούρα, τόξον εύτυκάζου.

Strophe 2

- [149] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [150] ὅτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.
- [151] ὡ πότνι' Ἡρα.
- [152] ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
- [153] Ἀρτεμι φίλα,
- [155] δοριτίνακτος αἴθηρ δ' ἐπιμαίνεται.
- [156] τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
- [157] ποῖ δ' ἔτι | τέλος ἐ| πάγει | θεός;

Antistrophe 2

- [158] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [158b] ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
- [159] ὡ φίλ' Ἀπολλον.
- [160] κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
- [161] παῖ Διός, ὅθεν
- [162] πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ.
- [163] σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα, πρὸ πόλεως]

[165]

έπτάπυλον έδος | έπιρρύου.

Strophe 3

[166] [Χορός]: ίω παναρκεῖς θεοί,

[167] ίω τέλειοι τέλειαί τε γᾶς

[168] τᾶσδε πυργοφύλακες,

[169] πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

[170] ἐτεροφώνω στρατῷ.

[171] κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως

[172] χειροτόνους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: ίω φίλοι δαίμονες,

[175] λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν,

[176] δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,

[177] μέλεσθε θ' ιερῶν δημίων,

[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε·

[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὁργίων

[180] μνήστορες ἔστε μοι.

[181] [Ἐτεοκλῆς]: ὑμᾶς |έρω|τῶ,θρέμ|ματ' οὐκ |άνα|σχετά,

[182] ἦ ταῦτ' |ἄρι|στακαὶ |πόλει|σωτή|ρια,

[183] στρατῷ |τε θάρ|σος τῷ|δε πυρ|γηρου|μένω,

[185] βρέτη |πεσού|σαστρὸς |πολισ|σούχων|θεῶν

[186] αὔειν, |λακά|ζειν,σω|φρόνων |μισή|ματα;

- [187] μῆτ' ἐν | κακοῖ|σψήτ' | ἐν εὔ|εστοῖ| φίλη
- [188] ξύνοι|κος εἴ|ην τῷ | γυναι|κείω|γένει.
- [189] κρατοῦ|σα μὲν | γὰρ οὐχ | ὅμι|λητὸν|θράσος,
- [190] δείσα|σα δ' οἴ|κω καὶ | πόλει| πλέον| κακόν.
- [191] καὶ νῦν | πολί|ταιςτάσ|δε δια|δρόμους| φυγὰς
- [192] θεῖσαι | διερ|ροθή|σατᾶ|ψυχον| κάκην·
- [193] τὰ τῶν | θύρα|θενδ' ώς | ἄριστ' | ὀφέλ|λεται,
- [194] αὐτοὶ | δ' ὑπ' αὐ|τῶν ἔν|δοθεν | πορθού|μεθα.
- [195] τοιαῦ|τά τὰν | γυναι|ξὶσυν|ναίων | ἔχοις.
- [196] κεὶ μή | τις ἀρ|χῆς τῆς | ἐμῆς | ἀκού|σεται,
- [197] ἀνὴρ | γυνή|τε χῶ | τι τῶν | μεταίχ|μιον,
- [198] ψῆφος | κατ' αὐ|τῶν ὀλε|θρία| βουλεύ|σεται,
- [199] λευστῆ|ρα δή|μου δ' οὕ | τι μὴ | φύγη| μόρον.
- [200] μέλει | γὰρ ἀν|δρί, μὴ | γυνὴ| βουλευ|έτω,
- [201] τάξω|θεν· ἐν|δον δ' οὖ|σα μὴ | βλάβην| τίθει.
- [202] ἥκου|σας ἡσύκ | ἥκου|σας, ἥ | κωφῇ | λέγω;
- [203] [Χορός]: ᾗ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού||σασα
- [204] τὸν ἀρματόκτυπον ὅτοβον ὅτοβον,
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίων διὰ στόμα
- [207] πυριγενετῶν χαλινῶν.
- [208] [Ἐτεοκλῆς]: τί οὖν; ὁ ναύ|της ἄ|ρα μὴ' ζ | πρῶραν| φυγῶν
- [209] πρύμνη|θεν ηὗ|ρε μη|χανὴν | σωτη|ρίας,

- [210] νεώς | καμού | σησπον | τίω | πρὸς κύ | ματι;
- [211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἥλθον ἀρ||χαῖα
- [212] βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
- [213] ὅτ' ὄλοᾶς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις·
- [214] δὴ τότ' ἡρθην φόβω πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
- [215] ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
- [216] [Ἐτεοκλῆς]: πύργον | στέγειν | εὕχε | σθεπολέ | μιον | δόρυ.
- [217] οὐκοῦν | τάδ' ἔ | σται πρὸς | θεῶν· | ἀλλ' οὖν | θεοὺς
- [218] τοὺς τῆς | ἀλού | σησπόλε | ος ἐ | κλείπειν | λόγος.
- [219] [Χορός]: μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
- [220] ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
- [221] ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
- [222] ἀπτόμενον πυρὶ δαίω.
- [223] [Ἐτεοκλῆς]: μή μοι | θεοὺς | καλοῦ | σαβου | λεύου | κακῶς·
- [224] πειθαρ | χία | γάρ ἐ | στι τῆς | εὔπρα | ξίας
- [225] μήτηρ, | γυνὴ | σωτῆ | ρος ὥδ' | ἔχει | λόγος.
- [226] [Χορός]: ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ίσχὺς καθυπερτέρα·
- [227] πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
- [228] κάκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὄμμάτων
- [229] κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὄρθοι.
- [230] [Ἐτεοκλῆς]: ἀνδρῶν | τάδ' ἔ | στί, σφάγι | α καὶ | χρηστή | ρια
- [231] θεοῖ | σιν ἔρ | δειν πολε | μίων | πειρω | μένους·
- [232] σὸν δ' αῦ | τὸ σι | γᾶν καὶ | μένειν | εἴσω | δόμων.

- [233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
- [234] δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
- [235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
- [236] [Ἐτεοκλής]: οὗτοι φθονῶσι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
- [237] ἀλλ' ὡς πολίτας κακοσπλάγχνους τιθῆς,
- [238] εὔκηλος ἵσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
- [239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
- [240] ταρβοσύνω φόβω τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
- [241] τίμιον ἔδος, ίκόμαν.
- [242] [Ἐτεοκλής]: μή νυν, ἐὰν θυήσκοντας τετρωμένους
- [243] πύθησθε, κωκυτοῖσινάρπαλίζετε.
- [244] τούτω γάρ Ἀρης βόσκεται, φόνω βροτῶν.
- [245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούωγ' ἵππικῶν φρυαγμάτων.
- [246] [Ἐτεοκλής]: μή νυν ἀκούουσ'έμφανῶς ἀκου' ἄγαν.
- [247] [Χορός]: στένει πόλισμαγήθεν, ὡς κυκλουμένων.
- [248] [Ἐτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖτῶν δε βουλεύειν πέρι.
- [249] [Χορός]: δέδοικ', ἀραγμὸς' ἐν πύλαις ὄφέλλεται.
- [250] [Ἐτεοκλής]: οὐ σῆγα μηδὲν τῶνδ' ἔρεις κατὰ πτόλιν;
- [251] [Χορός]: ὡς ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.
- [252] [Ἐτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε;
- [253] [Χορός]: θεοὶ πολίται, μή με δουλείας τυχεῖν.
- [254] [Ἐτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς κάμε καὶ πᾶσαν πόλιν.
- [255] [Χορός]: ὡς παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψων εἰς ἔχθροὺς βέλος.

- [256] [Έτεοκλής]: ὡς Ζεῦ, γυναικῶνοι ον ὡπασας γένος.
- [257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὡσπερ ἄνδρας ὡν ἀλῷ πόλις.
- [258] [Έτεοκλής]: παλιν στομεῖς αὖθιγ γάνουσ' ἀγαλμάτων;
- [259] [Χορός]: ἀψυχίᾳ γάρ γλώσσαν ἀρπάζει φόβος.
- [260] [Έτεοκλής]: αἰτουμένω μοι κοῦ φου εὶ δοίης τέλος.
- [261] [Χορός]: λέγοις ἄν ώς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
- [262] [Έτεοκλής]: σίγησον, ὡς τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
- [263] [Χορός]: σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
- [264] [Έτεοκλής]: τοῦτ' ἀντ' ἐκείνωντού πος αἱροῦμαι σέθεν.
- [265] καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
- [266] εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμάχους εἶναι θεούς.
- [267] κάμῶν ἀκούσασ' εὔγμάτων, ἔπειτασù
- [268] ὄλολυγ μὸν ἴερὸν εὔμενῆ παιῶνισον,
- [269] Ἑλληνικὸν νόμισμαθυστάδος βοῆς,
- [270] Θάρσος φίλοις, λύουσαπολέμιον φόβον.
- [271] ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
- [272] πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,
- [273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὑδατίτ' ίσμηνοῦ λέγω
- [274] εὗξυντυχόντωνκαὶ πόλεως σεσωμένης,
- [275] μήλοισιν αἵμάσσοντας στίας θεῶν,
- [276] [ταυροκτονοῦνταςθεοῖσιν, ὥδ' ἐπεύχομαι]
- [277] θύσειν τροπαῖαδαίων δ' ἐσθήματα,
- [278] στέψω λάφυραδουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

[279] στέψω πρὸ ναῶν, πολεύμιων δ' τὰ ἐσθήματα

[280] τοιαῦτ' ἐπεύχουμὴ φιλοστόνως θεοῖς,

[281] μηδ' ἐν ματαίοιςκά γρίοις ποιφύγμασιν.

[282] οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγης τὸ μόρσιμον.

[283] ἐγὼ δέ γ' ἀνδρας ἐξ ἐμοὶ σὺν ἐβδόμῳ

[284] ἀντηρέτας ἔχθροισπὸν μέγαν τρόπον

[285] εἰς ἐπτατειχεῖσξόδους τάξω μολών,

[286] πρὶν ἀγγέλους σπερχυούς τε καὶ ταχυρόθους

[287] λόγους ἵκε σθαικαὶ φλέγειν χρείας ὅπο.

Stasimon

Strophe 1

[288] [Χορός]: μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·

[289] γείτονες δὲ καρδίας

[290] μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος

[291] τὸν ἀμφιτειχῆ λεών,

[292] δράκοντας ὡς τις τέκνων

[293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας

[294] πάντρομος πελειάς.

[295] τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους

[296] πανδαμεὶ πανομιλεὶ

[297] στείχουσιν. τί γένωμαι;

[298] τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν

- [299] ιάπτουσι πολίταις
- [300] χερμάδ' ὄκριόεσσαν.
- [301] παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
- [302] θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
- [303] Καδμογενῆ ρύεσθε.]

Antistrophe 1

- [304] [Χορός]: ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
- [305] τᾶσδ' ἄρειον, ἔχθροις]
- [306] ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἴαν,
- [307] ὅδωρ τε Διρκαῖον, εὐ||τραφέστατον
- [308] πωμάτων
- [309] ὅσων ἵησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος
- [311] Τηθύος τε παιδες.]
- [312] πρὸς τάδ', ὡς πολιοῦχοι
- [313] θεοί, τοῖσι μὲν ξέω
- [314] πύργων ἀνδρολέτειραν
- [315] κῆρα, ρίψοπλον ἄταν,
- [316] ἐμβαλόντες ἄροισθε
- [317] κῦδος τοῖσδε πολίταις.]
- [318] καὶ πόλεως ρύτορες ἔστ<sup>seid
itjis</sup>
- [319] εὔεδροί τε στάθητ'
- [320] ὀξυγόοις λιταῖσιν.]

Strophe 2

- [321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὕδ' ὠγυγίαν
- [322] Άιδα προϊάψαι, δορὸς ἄγραν
- [323] δουλίαν ψαφαρῆ σποδῷ
- [324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
- [325] περθομέναν ἀτίμως,
- [326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
- [327] ἐ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς
- [328] ἵππηδὸν πλοκάμων, περιρρηγνυμένων
- [329] φαρέων. βοᾶ
- [330] δ' ἐκκενουμένα πόλις,
- [331] λαΐδος ὄλλυμένας μιξοθρόου·
- [332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Antistrophe 2

- [333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὡμοδρόποις
- [334] νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
- [335] δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.
- [336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
- [337] βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
- [338] πολλὰ γάρ, εὗτε πτόλις δαμασθῆ,
- [339] ἐ ἔ, δυστυχῆ τε πράσσει.
- [340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ||ει,
- [341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῷ

- [342] χραίνεται πόλισμ' ἄπαν·
- [343] μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
- [344] μιαίνων εύσέβειαν Ἀρης.

Strophe 3

- [345] [Χορός]: κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ δ' ὁρκάνα
- [346] πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ
- [347] ἀμφὶ δορὶ κλίνεται·
- [348] βλαχαὶ δ' αἰματόεσσαι
- [349] τῶν ἐπιμαστιδίων
- [350] ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
- [351] ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὅμαιμονες·
- [352] ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
- [353] καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
- [354] ξύννομον θέλων ἔχειν,
- [355] οὕτε μεῖον οὕτ' ἵσον λελιμένοι.
- [356] τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

Antistrophe 3

- [357] [Χορός]: παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
- [358] ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν
- [359] δ' ὅμμα θαλαμηπόλων·
- [360] πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
- [361] γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

- [362] ἐν ροθίοις φορεῖται.
- [363] δμωίδες δὲ καινοπήμονες νέαι.
- [364] τλάμον' εύναν αἰχμάλωτον
- [365] ἀνδρὸς εύτυχοῦντος ὡς
- [366] δυσμενοῦς ὑπερτέρου
- [367] ἔλπις ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὅ τοι | κατό|πτης,ώς |έμοι |δοκεῖ, |στρατοῦ
- [370] πευθώ |τιν' |ή|μῖν, ὡ |φίλαι, |νέαν |φέρει,
- [371] σπουδῇ |διώ|κωνπομ|πίμους |χνόας |ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν |ἄναξ |օδ' αὐτὸς Οἰδίπου |τόκος
- [373] εἰς ἄρτίκολ|λονάγ|γέλου |λόγου |μαθεῖν.
- [374] σπουδῇ |δὲ καὶ |τοῦδ' οὐκ |ἀπαρ |τίζει|πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' |ἄν εἰ |δῶς εῦ |τὰ τῶν |ἐναντίων,
- [376] ὡς τ' ἐν |πύλαις |ἔκαστοςεἴληχεν |πάλον.
- [377] Τυδεὺς |μὲν ἡδη πρὸς |πύλαισιπροιτίσιν
- [378] βρέμει, |πόρον |δ' Ἰσμηνὸν οὐκ |έᾶ |περᾶν
- [379] ὁ μάντις· οὐ γάρ σφάγια γίγνεται |καλά.
- [380] Τυδεὺς |δὲ μαργῶν καὶ |μάχης |λελιμμένος
- [381] μεσημβριναῖς |κλαγγαῖσινῶς |δράκων |βοᾶ·
- [382] Θείνει |δ' ὄνειδει μάντιν Οἰκλείδην |σοφόν,
- [383] σαίνειν |μόρον |τε καὶ |μάχην |ἀψυχίᾳ.
- [384] τοιαῦτ' |άυτῶντρεῖς |κατασκίους λόφους

- [385] σείει, |κράνους| χαίτωμ', |ύπ' ἀσπίδος| δ' ἔσω
- [386] χαλκή λατοι |κλάζου| σικώ δωνες φόβον·
- [387] ἔχει |δ' ὑπέρ| φρον σῆμ' |ἐπ' ἀσπίδος| τόδε,
- [388] φλέγονθ' |ύπ' ἀστροις οὐ| ρανὸν |τετυγ| μένον·
- [389] λαμπρὰ |δὲ παν| σέλη νοσέν |μέσω| σάκει,
- [390] πρέσβι |στον ἄστρων, νυκτὸς ὁ φθαλμός, |πρέπει.
- [391] τοιαῦτ' |ἀλύ| ωνταις |ὑπερ| κόμποις σαγαῖς
- [392] βοῶ |παρ' ὅχ| θαις ποτα| μίαις, |μάχης |έρῶν,
- [393] ἵππος |χαλι| νῶνῶς |κατασθ| μαίνων μένει,
- [394] ὅστις |βοὴν| σάλπιγ| γοσῷρ| μαίνει |μένων.
- [395] τίν' ἀν |τιτά| ξειστῶ δε; τίς |Προίτου| πυλῶν
- [396] κλήθρων |λυθέν| τωνπρο| στατεῖν |φερέγ| γυος;
- [397] [Ἐτεοκλῆς]: κόσμον |μὲν ἀν| δρὸς οὐ τιν' ἀν |τρέσαιμ' |έγω,
- [398] οὐδ' ἐλ |κοποι| ἀγί γνεται |τὰ σή| ματα·
- [399] λόφοι |δὲ κώ| δων τ' οὐ |δάκνουσ' |ἄνευ |δορός.
- [400] καὶ νύ |κτα ταύ| την ἦν |λέγεις |ἐπ' ἀσπίδος
- [401] ἄστροι |σι μαρ| μαίρου |σανού| ρανοῦ |κυρεῖν,
- [402] τάχ' ἀν |γένοι| τομάν |τις ἀ| νοία |τινί.
- [403] εἰ γὰρ |θανόν| τινὺξ |ἐπ' ὁ φθαλμοῖς |πέσοι,
- [404] τῶ τοι |φέρον| τισῆμ' |ὑπέρ| κομπον τόδε
- [405] γένοιτ' |ἀν ὁρ| θῶς ἐν |δίκως |τ' ἐπώ| νυμον,
- [406] καύτὸς |καθ' αὐ| τοῦ τήνδ' |ὕβριν |μαντεύ| σεται.
- [407] ἔγω |δὲ Τυ| δεῖ κεδ |νὸν Ἄ| στακοῦ |τόκον|

- [408] τῶνδ' ἀντιτάξωποστάτην πυλωμάτων,
- [409] μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
- [410] τιμῶν τακαὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
- [411] αἰσχρῶν γὰρ ἄργός, μὴ κακὸς δὲ εἶναι φιλεῖ.
- [412] σπαρτῶν δὲ ἀπ' ἀνδρῶν, ὃν Ἀρης ἐφείσατο,
- [413] βίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δὲ ἔστ' ἐγχώριος,
- [414] Μελάνιππος· ἐργον δὲ ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ.
- [415] Δίκη δὲ ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
- [416] εἴργειν τεκούσημητρὶ πολέμιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εύτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὅρνυται· τρέμω δὲ αἰματηφόρους
- [420] μόρους δὲ φίλων
- [421] ὄλομένων ἴδεσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτῳ μὲν οὐτῷς εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
- [423] Καπανεὺς δὲ ἐπ' Ἡλέκτραι σινεῖ ληχεν πύλαις,
- [424] γίγας ὅδε ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
- [425] μείζων, ὁ κόμπος δὲ οὐ κατ' ἀνθρωπον φρονεῖ,
- [426] πύργοις δὲ ἀπειλεῖ δείν', ἀ μὴ κραίνοι τύχη.
- [427] θεοῦ τε γὰρ θέλον τοξέκ πέρσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ θέλον τόξφησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
- [429] ἕριν πέδοι σκήψασανέμποδῶν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δὲ ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

- [431] μεσημ|βρινοῖ|σιθάλ|πεσιν|προσή|κασεν·
- [432] ἔχει | δὲ σῆ|μα γυ|μνὸν ἄν|δρα πυρ|φόρον,
- [433] φλέγει | δὲ λαμ|πὰς διὰ | χερῶν | ὡπλι|σμένη·
- [434] χρυσοῖς | δὲ φω|νεῖ γράμ|μασιν| πρήσω|πόλιν.
- [435] τοιῷ|δε φω|τὶ πέμ|πε—τίς | ξυστή|σεται,
- [436] τίς ἄν|δρα κομ|πάζον|ταφὴ | τρέσας | μενεῖ;
- [437] [Ἐτεοκλῆς]: καὶ τῷ|δε κέρ|δει κέρ|δος ἄλ|λο τί|κτεται.
- [438] τῶν τοι |ματαί|ωνάν|δράσιν |φρονη|μάτων
- [439] ή γλῶσσ' | ἀλη|θὴγί|γνεται | κατή|γορος·
- [440] Καπανεὺς | δ' ἀπει|λεῖ, δρᾶν | παρε|σκευα|σμένος,
- [441] θεοὺς | ἀτί|ζων, κά|πογυ|μνάζων|στόμα
- [442] χαρᾶ |ματαί|αθνη|τὸς ὄν | εἰς οὐ|ρανὸν
- [443] πέμπει | γεγω|νὰZη|νὶ κυ|μαίνοντ' | ἔπη·
- [444] πέποι|θα δ' αὐ|τῷ ξὺν | δίκη | τὸν πυρ|φόρον
- [445] ἥξειν | κεραυ|νόν, οὐ|δὲν ἐ|ξηκα|σμένον
- [446] μεσημ|βρινοῖ|σιθάλ|πεσιν| τοῖς ή|λίου.
- [447] ἀνὴρ | δ' ἐπ' αὐ|τῷ, κεὶ | στόμαρ|γόφεστ' | ἄγαν,
- [448] αἴθων | τέτα|κταλῇ|μα, Πολυ|φόντου| βία,
- [449] φερέγ|γυον | φρούρη|μα, προ|στατη|ρίας
- [450] Ἀρτέμι|δος εὔ|νοίαι|σισύν | τ' ἄλλοις | θεοῖς.
- [451] λέγ' | ἄλ|λον ἄλ|λαις ἐν | πύλαις | εἰλη|χότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' | δὲς πόλει μεγάλ' | ἐπεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ δέ νιν βέλος | ἐπισχέθοι,

- [454] πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] θ' ἐδωλίων ὑπερκόπω
- [456] δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν τὸν ἐν τεῦθεν λαχόν ταπρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γάρ Ἐτεόκλω τρίτος πάλος
- [459] ἔξ ὑπτίου 'πήδη σενεύ χάλκου κράνους,
- [460] πύλαι σι Νηίστῃ σιπροσβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρ σινέμβριμω μένας
- [462] δινεῖ, θελού σαςπρὸς πύλαις πεπτω κέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζου σιβάρ βαρον τρόπον,
- [464] μυκτηροκόμ ποιηπνεύ μασιν πληρού μενοι.
- [465] ἐσχημάτι σταιδ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον.
- [466] ἀνὴρ ὄπλι τηφκλί μακος προσαμ βάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἔχθρων πύργον, ἐκ πέρσαι θέλων.
- [468] βοῶ δὲ χοῦ τος γραμμάτων ἐν ξυλαβαῖς,
- [469] ὡς οὐδ' ἀνἈρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷ δε φωτὶ πέμπετον φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείρογειντήσδε δούλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλῆς]: πέμποιμ' ἀνήδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῷ.
- [473] καὶ δὴ πέπεμπταικόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέον τοσπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] δὲ οὐτὶ μάργων ἵππικῶν φρυσαγμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς πυλῶν χωρήσεται,

- [477] ἀλλ' ἡ θανῶν τροφεῖ ατληρώσει χθονί,
- [478] ἡ καὶ δύ' ἄνδρες καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
- [479] ἔλῶν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
- [480] κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ μηδέ μοι φθόνει λέγων.
- [481] [Χορός]: ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὔτυχεῖν, ἵω
- [482] πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
- [483] ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
- [484] μαινομένα φρενί, τώς νιν
- [485] Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
- [486] [Ἄγγελος]: τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
- [487] Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
- [488] Ἰππομέδον τοσχῆμα καὶ μέγας τύπος·
- [489] ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
- [490] ἔφριξα δινήσαν τοσούκ ἄλλως ἐρῶ.
- [491] ὁ σηματουργὸς οὐ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν
- [492] ὅστις τόδ' ἔργον ὠπασεν πρὸς ἀσπίδι,
- [493] Τυφῶν' ίένταπύρπνοον διὰ στόμα
- [494] λιγυνὸν μέλαιναν, αἱ ὄλην πυρὸς κάσιν·
- [495] ὄφεων δὲ πλεκτάναι σπεριδρομον κύτος
- [496] προσηδάφισταικοιλογάστοροςκύκλου.
- [497] αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἀρει
- [498] βακχᾶ πρὸς ἄλκην Θυιάς ὡς φόβον βλέπεων.
- [499] τοιοῦ δε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·

- [500] Φόβος | γὰρ ἡ| δη πρὸς | πύλαις | κομπάζεται.
- [501] [Ἐτεοκλῆς]: πρῶτον | μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' | ἀγχίπτολις,
- [502] πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἔχθαίρουσ' | ὕβριν,
- [503] εἴρξει | νεοσσῶνῶς | δράκονταδύσχιμον·
- [504] Ὑπέρβιος | δέ, κεδυὸς Οὐνοπος | τόκος,
- [505] ἀνὴρ | κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη, θέλων
- [506] ἔξιστορῆσαμοιραν ἐν χρείᾳ | τύχης,
- [507] οὔτ' εἰδος οὐτε θυμὸν οὐδέ | ὅπλων σχέσιν
- [508] μωμητός, Ἐρμῆς δ' εὐλόγως | ξυνήγαγεν.
- [509] ἔχθρὸς | γὰρ αὐνὴρ ἀνδρὶ τῷ | ξυστήσεται,
- [510] ξυνοίσετον | δὲ πολεμίους | ἐπ' ασπίδων
- [511] θεούς· | ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' | ἔχει,
- [512] Ὑπέρβιώδες Ζεὺς | πατὴρ | ἐπ' ασπίδος
- [513] σταδαῖος ἡσται, διὰ | χερὸς βέλος | φλέγων·
- [514] κούπωτις εἰδε Ζῆνά που νικώμενον.
- [515] τοιάδε μέντοι προσφίλειαδαιμόνων·
- [516] πρὸς τῶν κρατούντωνδ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
- [517] εἰ Ζεύς γε Τυφῶκαρτερώτερος μάχη·
- [518] Ὑπέρβιώτε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
- [519] εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὡδ' | ἀντιστάτας,
- [520] σωτὴρ γένοιτ' ἄντε Ζεὺς | ἐπ' ασπίδος τυχών.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
- [522] ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

- [523] δαίμονος, ἔχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
- [524] δαροβίοισι θεοῖσιν,
- [525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἴάψειν.
- [526] [Ἄγγελος]: οὔτως γένοι το·τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
- [527] πέμπται σι προσταχθέντας ραίαις πύλαις,
- [528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
- [529] ὅμνυσι δ' αἰχμὴν ἥν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
- [530] σέβειν πεποιθώσόματων θ' ὑπέρτερον,
- [531] ἥ μὴν λαπάξεινά στυ Καδμείων βίᾳ
- [532] Διός· τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὄρεσκοου
- [533] βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόποαις ἀνήρ.
- [534] στείχει δ' ἵουλος ἄρτι διὰ παρηγίδων,
- [535] ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσαθρίξ.
- [536] ὁ δ' ὡμόν, οὐ τι παρθένων ἐπώνυμον,
- [537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὅμμ' ἔχων, προσίσταται.
- [538] οὐ μὴν ἀκόμη παστός γένεσι σταται πύλαις.
- [539] τὸ γάρ πόλεως ὄνειδος ἐντὸν χαλκηλάτῳ
- [540] σάκει, κυκλωτῶσα ματος προβλήματι,
- [541] Σφίγγ' ὡμόσι τονπροσμεμηχανημένην
- [542] γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἐκκρουστον δέμας,
- [543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἔνα,
- [544] ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῶδ' ίάπτεσθαι βέλη.
- [545] ἐλθὼν δ' ἔσικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς | κελεύθουσδ' οὐ | καταισχυνεῖν πόρον,
- [547] ὁ Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδε ἀνὴρ
- [548] μέτοικος, Ἀργεὶδ' εἰκτίνων καλὰς τροφάς,
- [549] πύργοις ἀπειλεῖτοισδέ ἀ μὴ κραίνοι θεός.
- [550] [Ἐτεοκλῆς]: εἰ γὰρ τύχοι εκών φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
- [551] αὐτοῖς ἐκείνοις ἄνοσίοις κομπάσμασιν·
- [552] ἦ τὰν πανώλεις παγκάκως τ' ὅλοις ατο.
- [553] ἔστιν δὲ καὶ τῷδε, ὃν λέγεις τὸν Άρκάδα,
- [554] ἀνὴρ ἄκομπος χεὶρ δ' ὥρᾳ τὸ δράσιμον,
- [555] Ἀκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
- [556] δὲ οὐκ ἔα σειγλῶσσαν ἐργάτων ἄτερ
- [557] ἔσω πυλῶν ῥέουσσανάλδαίνειν κακά,
- [558] οὐδέ εἴσαμεῖψαθη ρὸς ἔχθιστου δάκους,
- [559] εἰκὼν φέρον ταπολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
- [560] ἦ ξωθεν εἴσω τῷ φέρον τιμέμψεται,
- [561] πυκνοῦ κροτησμούτυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
- [562] θεῶν θελόν τωντὰν ἀληθεύσαιμέγώ.
- [563] [Χορός]: ίκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὄρθιας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
- [567] τοῦδε ὀλέσειαν ἐν γῇ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἔκτον λέγοιμ' ἀνάδρασω φρονέστατον,

- [569] ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἄμφιάρεω βίαν·
- [570] Ὀμολωίσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
- [571] κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν·
- [572] τὸν ἀνδροφόνητην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
- [573] μέγιστον Ἀργειτῶν κακῶν διδάσκαλον,
- [574] Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
- [575] κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶν δε βουλευτῇριον.
- [576] καὶ τὸν σὸν αὐθίς προσθροῶν ὁμόσπορον,
- [577] ἔξυπτιάζωνδιμα, Πολυνείκους βίαν,
- [578] δίς τ' ἐν τελευτῆρον νομένος,
- [579] καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
- [580] ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσπροσφιλές,
- [581] καλόν τ' ἀκούσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
- [582] πόλιν πατρῷαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
- [583] πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸνέμβεβληκότα;
- [584] μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
- [585] πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
- [586] ἀλοῦσα πῶς σοι ξύμαχος γενήσεται;
- [587] ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
- [588] μάντις κεκευθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
- [589] μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμονέπιζω μόρον.
- [590] τοιαῦθ' ὡς μάντις ἀσπίδ' εὐκήλως ἔχων
- [591] πάγχαλκον ηὕδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.

- [592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
- [593] βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπού μενος,
- [594] ἐξ ἦς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
- [595] τούτω σοφούς τε καὶ γαθοὺς ἀντηρέτας
- [596] πέμπειν ἐπαινῶδειν δὲ θεοὺς σέβει.
- [597] [Ἐτεοκλῆς]: φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντοφρυνιθος βροτοῖς
- [598] δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
- [599] ἐν παντὶ πράγματι δ' ἔσθ' ὅμιλίας κακῆς
- [600] κάκιον οὐ δέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
- [601] ἄτης ἄρουραθάνατον ἐκ καρπίζεται.
- [602] ἡ γὰρ ξυνεισβάτπλοιον εὔσεβης ἀνήρ
- [603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
- [604] ὅλωλεν ἄνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
- [605] ἡ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὁν
- [606] ἔχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
- [607] ταύτοις κυρήσασκε δίκαιος ἀγρεύματος,
- [608] πληγεὶς θεοῦ μάστιγας κοίνων δάμη.
- [609] οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
- [610] σώφρων δίκαιος ὁσάγαθὸς εὔσεβης ἀνήρ,
- [611] μέγας προφῆτης, ἀνοσίοισι σισυμμιγεὶς
- [612] θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
- [613] τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
- [614] Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.

- [615] δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις
- [616] οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκη,
- [617] ἀλλ' οἴδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη,
- [618] εἰ καρπὸς ἔσται θεοσφάτοις οὐδὲ ξίου.
- [619] φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
- [620] ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
- [621] ἔχθροξενον πυλῶρὸν τίταξιμεν,
- [622] γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἢ βῶσαν φύει,
- [623] ποδῶκες ὅμιμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
- [624] παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲνάρπασαι δόρυ.
- [625] θεοῦ δὲ δῶρὸν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτάς
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εύτυχη,
- [628] δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γῆς
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δ' ἐκτοθεν βαλὼν
- [630] Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἐβδομόν δὴ τόνδ' ἐψέβδόμαις πύλαις
- [632] λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
- [633] οίας ἀρᾶταικαὶ κατεύχεται τύχας·
- [634] πύργοις ἐπεμβὰςκάπικηρυχθεὶς χθονί,
- [635] ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακ χάσας,
- [636] σοὶ ξυμφέρεσθαικαὶ κτανὼν θαυμεῖν πέλας,
- [637] ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῇρασῶς ἀνδρηλάτην

- [638] φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τείσασθαι τρόπον.
- [639] τοιαῦτ' ἀυτεῖκαι θεοὺς γενεθλίους
- [640] καλεῖ πατρῷαςγῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
- [641] τῶν ὅν γενέσθαπάγχυ Πολυνείκους βία.
- [642] ἔχει δὲ καὶ νοπηγέζεύκυκλον σάκος
- [643] διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
- [644] χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ίδειν
- [645] ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
- [646] Δίκη δ' ἄρε εἰ ναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
- [647] λέγει κατάξιδ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
- [648] ἔξει πατρῷωνδωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' ἔκεινωνέστι τάξευρήματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἡδη γυνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ.
- [651] ὡς οὕποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
- [652] μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γυνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
- [653] ὡς θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
- [654] ὡς πανδάκρυτονάμόν Οἴδίπου γένος.
- [655] ὥμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὕτε κλαίειν οὔτ' ὁδύρεσθαι πρέπει,
- [657] μὴ καὶ τεκνωθῆμσφορώτερος γόος.
- [658] ἐπωνύμωδὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθατούπισημ' ὅποι τελεῖ,
- [660] εἴ νιν κατάξειχρυσότευκταγράμματα

- [661] ἐπ' ἀσπίδος φλύον τασὸν φοίτω φρενῶν.
- [662] εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἐκεί νουκαὶ φρεσίν, τάχ' ἀν τόδ' ἦν.
- [664] ἀλλ' οὐ τε νιν φυγόν ταμητρόθεν σκότον,
- [665] οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντάω,
- [666] οὔτ' ἐν γενεί ουξυλογῇ τριχώματος,
- [667] Δίκη προσεῖδεκαὶ κατηξιώσατο·
- [668] οὐδ' ἐν πατρῷ αφμὴν χθονὸς κακού χίᾳ
- [669] οἵμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἡ δῆτ' ἀν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσαφωτὶ παντόλμω φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθώσεῖ μικαὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικῷ τερος;
- [674] ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
- [675] ἔχθρὸς σὺν ἔχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὧς τάχος
- [676] κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μή, φίλοτατ' ἀνδρῶν, Οἱ δίπου τέκος, γένη
- [678] ὄργην ὁμοῖοστῷ κάκιστ' αὐδῶμένω.
- [679] ἀλλ' ἄνδρας Ἄργείοισικαδμείους ἄλις
- [680] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἴμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὄμαί μοιν θάνατος ὥδ' αὐτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦ δε τοῦ μιάσματος.
- [683] [Ἐτεοκλῆς]: εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἱ σχύνης ἄτερ

[684] ἔστω· | μόνον | γὰρ κέρδος ἐν | τεθνη|κόσι·
[685] κακῶν | δὲ κἀ|σχρῶν οὖ|τιν' εὐ|κλείαν | ἐρεῖς.

Stasimon

[686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπλη||θής
[687] δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦδ'
[688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
[689] [Ἐτεοκλής]: ἐπεὶ | τὸ πρᾶγμα κάρτ' | ἐπι|σπέρχει|θεός,
[690] ἵτω | κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
[691] Φοίβω | στυγη|θὲνπᾶν | τὸ Λαίου | γένος.
[692] [Χορός]: ὡμοδακής σ' ἄγαν ἴμερος ἐξοτρύ|νει
[693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
[694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
[695] [Ἐτεοκλής]: φίλου | γὰρ ἔχθρά μοι | πατρὸς | τάλαιν' | ἀρὰ
[696] ξηροῖς | ἀκλαύτοιςδμασιν | προσιζάνει,
[697] λέγουσα κέρδος πρότερον ύστερου μόρου.
[698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή|ση
[699] βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις οὐκ
[700] εἴσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
[701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
[702] [Ἐτεοκλής]: θεοῖς | μὲν ἥδη πως | παρημελήμεθα,
[703] χάρις | δ' ἀφ' ήμῶν ὁλομένων θαυμάζεται·
[704] τί οὖν | ἔτ' ἀνσαίνοιμενόλεθριον | μόρον;

- [705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
- [706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς
- [707] ἵσως ἀν ἔλθοι θελεμωτέρω
- [708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
- [709] [Ἐτεοκλῆς]: ἔξειζεσεν γάρ Οἰδίπου κατεύγματα·
- [710] ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπίων φαντασμάτων
- [711] ὅψεις, πατρῷων χρημάτων δατήριοι.
- [712] [Χορός]: πιθοῦ γυναιξί, καί περ οὐ στέργων ὅμως.
- [713] [Ἐτεοκλῆς]: λέγοιτ' ἀνῶν ἄνη τις· οὐ δὲ χρὴ μακράν.
- [714] [Χορός]: μὴ λαθης ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' εβδόματις πύλαις.
- [715] [Ἐτεοκλῆς]: τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
- [716] [Χορός]: νίκην γε μέν τοι καὶ κακὴν τιμᾶς θεός.
- [717] [Ἐτεοκλῆς]: οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτηντού το χρὴ στέργειν ἔπος.
- [718] [Χορός]: ἀλλ' αὐτάδελφοναι μαδρέψασθαι θέλεις;
- [719] [Ἐτεοκλῆς]: θεῶν διδόντωνούκ ἀν ἐκ φύγοις κακά.

Strophe 1

- [720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
- [721] θεόν, οὐ θεοῖς δόμοίαν,
- [722] παναλαθῆ κακόμαντιν
- [723] πατρὸς εὔκταίαν Ἐρινὺν
- [724] τελέσαι τὰς περιθύμους
- [725] κατάρας Οίδιπόδα βλαψίφρονος·

[726]

παιδολέτωρ δ' ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας,

[730] πικρός, ὡμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπήλας,

[732] ὅπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδάικτοι θάνωσι,

[735b] καὶ γαία κόνις

[737] πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιου,

[738] τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἂν σφε λούσειεν; ὡ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῆ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὠκύποινον,

[743b] αἰῶνα δ' ἐς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εὔτε Λάιος

- [746] βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
- [747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις
- [749] θνάσκοντα γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν,

Strophe 3

- [750] [Χορός]: κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιῶν
- [751] ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
- [752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
- [753] ὅστε ματρὸς ἀγνὰν
- [754] σπείρας |ἄρου|ραν, ν' ἐ|τράφη,
- [755] ρίζαν αίματόεσσαν
- [756] ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
- [757] νυμφίους φρενώλεις.

Antistrophe 3

- [758] [Χορός]: κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
- [759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
- [760] τρίχαλον, δὲ καὶ περὶ πρύμ|ναν
- [761] πόλεως καχλάζει.
- [762] μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
- [763] τείνει, πύργος ἐν εὔρει.
- [764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
- [765] μὴ πόλις δαμασθῆ.

Strophe 4

- [766] [Χορός]: τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἄρᾶν
- [767] βαρεῖαι καταλλαγαί·
- [768] τὰ δ' ὄλο' οὐ παρέρχεται.
- [769] πρόπρυμνα δ' ἐκ βολὰν φέρει
- [770] ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
- [771] ὅλβος ἄγαν παχυνθείς.

Antistrophe 4

- [772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἔθαύμασαν
- [773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
- [774] πολύβατός τ' ἄγων βροτῶν,
- [775] ὅσον τότ' οἱ δίπουν τίον,
- [776] τὰν ἀρπαξάνδραν
- [777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Strophe 5

- [778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
- [779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
- [780] γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
- [781] μαινομένα κραδία
- [782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
- [783] πατροφόνω χερὶ τῶν
- [784] κρεισσοτέκνων ὄμμάτων ἐπλάγχθη·

Antistrophe 5

- [785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας]
- [786] έφη|κεν ἐπι|κότους |τροφᾶς,
- [787] αἰαῖ, |πικρο|γλώσσους|άρας,
- [788] καὶ σφε σιδαρονόμω
- [789] διὰ χερί ποτε λαχεῖν
- [790] κτήματα· νῦν δὲ τρέω
- [791] μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.
- [792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ|τε, παῖ|δες μη|τέρων |τεθραμ|μέναι.
- [793] πόλις |πέφευ|γενῆ|δε δού|λιον |ζυγόν·
- [794] πέπτω|κεν ἀν|δρῶν ὁ|βρίμων |κομπά|σματα·
- [795] πόλις |δ' ἐν εὐ|δίᾳ |τε καὶ |κλυδω|νίου
- [796] πολλαῖ|σι πλη|γαῖς ἄντ|λον οὐκ |έδε |ξατο.
- [797] στέγει |δὲ πύρ|γος, καὶ |πύλας |φερεγ|γύοις
- [798] ἐφρα|ξάμε|σθαμονο|μάχοι|σπρο|στάταις·
- [799] καλῶς |έχει |τὰ πλεῖστ', |ἐν ἐξ |πυλώ|μασι·
- [800] τὰς δ' ἐ|βδόμας |ὁ σε|μνὸς ἐ|βδομα|γέτης
- [801] ἄναξ |Ἀπόλ|λωνεί|λετ', Οἱ |δίπου |γένει
- [802] κραίνων |παλαι|ἀςλα|ίου |δυσβου|λίας.
- [803] [Χορός]: τί δ' ἔ|στι πρᾶγ|μα νεό|κοτον |πόλει |πλέον;
- [804] [Ἄγγελος]: πόλις |σέσω|σται·βασι|λέες δ' ὄμο|σποροι—
- [805] [Χορός]: τίνες; |τί δ' εἴ|πας; παρα|φρονῶ|φόβω|λόγου.
- [806] [Ἄγγελος]: φρονοῦ|σα νῦν |ἄκου|σον·Οἱ |δίπου |τόκοι

[807] [Χορός]: οἱ |'γὰ| τάλαι|να, μάν|τις εἰ| μὶ τῶν |κακῶν.

[808] [Ἄγγελος]: ούδ' |ἀμ| φιλέ| κτωμήν |κατε| σποδη| μένοι—

[809] [Χορός]: ἐκεῖ|θι κεῖ| σθον; βαρέ| αδ' |οῦν |σμως |φράσον.

[810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες |τεθνᾶ| σινέκ |χερῶν |αύτο| κτόνων.

[811] [Χορός]: οὔτως |ἀδελ| φαῖχερ |σὶν ἡ| ναίρονθ' |ἄμα;

[812] οὔτως |ὸ δαί| μων κοι| νὸς ἦν |ἀμφοῖν |ἄγαν.

[813] αύτὸς |δ' ἀνα| λοῖ δῆ| τα δύ| σποτμον |γένος.

[814] τοιαῦ| τα χαί| ρειν καὶ |δακρύ| εσθαι πάρα·

[815] πόλιν |μὲν εὖ |πράσσου |σαν, οἱ |δ' ἐπι| στάται,

[816] δισσὼ |στρατη| γώδιε| λαχον |σφυρη| λάτω

[817] σκύθη |σιδή| ρωκτη| μάτων |παμπη| σίαν.

[818] ἔξου| σι δ' |ἡν |λάβω| σινέν |ταφῇ |χθονός,

[819] πατρὸς |κατ' εὐ| χὰς δυ| σπότμως |φορού| μενοι.

[820] [πόλις |σέσω| σται· βασι| λέοιν |δ' ὁμο| σπόροιν]

[821] πέπω| κεν αῖ| μά γαῖ' |ύπ' ἀλ| λήλων |φόνῳ.

Stasimon

[822] [Χορός]: ὡ| μεγά| λε Ζεῦ |καὶ πολι| οῦχοι

[823] δαίμονες, |οἱ δὴ |Κάδμου |πύργους

[824] τούσδε ρύ| εσθε,

[825] πότερον |χαίρω |κάπολο| λύξω

[826] πόλεως |ἀσινεῖ |σωτῆ| ρι.

[827] ἡ τοὺς |μογεροὺς |καὶ δυσ| δαίμονας

[830]
 ἀτέκνους | κλαύσω | πολεμάρχους;

[831]
 οὶ δῆτ' | ὥρθῶς | κατ' ἐπωνυμίαν

[832]
 καὶ πολυνεικεῖς

[832b]
 ὄλοντ' | ἀσεβεῖ | διανοίᾳ.

Strophe 1

[833] [Χορός]:
 ὡ μέλαινα | καὶ τε λεία | γένεος | Οἰδίπους' ἀρά,
 κακόν | με καρδίαν | τι περιπίτνει | κρύος.

[835]
 ἔτευξα τύμβῳ μέλος

[836]
 Θυιὰς αἰματοσταγεῖς

[837]
 νεκροὺς | κλύουσαδυσμόρως

[838]
 θανόντας· ἦ δύσορνις ἕδε

[839]
 ξυναυλία δορός.

Antistrophe 1

[840] [Χορός]:
 ἔξεπραξεν, | οὐδὲ ἀπεῖπεν | πατρόθεν | εὔκταί | αφάτις·
 βουλαὶ | δὲ ἅπιστοι Λαίου | διήρκεσαν.

[843]
 μέριμνα δὲ ἀμφὶ πτόλιν·

[844]
 θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

[845]
 ίώ πολύστονοι, | τόδ' ἡργάσασθ

[846]
 ἅπιστον· ἥλθε δὲ αἰακτὰ
Unglaubliches:
unbelievable:

[847]
 πήματ' οὐ λόγω.

[848]
 τάδ' αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου λόγος.

[849]
 διπλαῖν μερίμναινδιδύμανῦν ὥρῳ κακά,

- [850] αύτοφόνα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;
- [852] τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων ἐφέστιοι;
- [854] ἀλλὰ γόων, ὡ φίλαι, κατ' οὔρον
- [855] ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
- [856] πίτυλον, ὅς αἰὲν δι' Αχέροντ' ἀμείβεται
- [857] τὰν ἄστολον μελάγκροκονθεωρίδα,
- [858] τὰν ἄστιβῃ Παιῶνι, τὰν ἀνάλιον
- [860] πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
- [861] ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος
- [862] πικρὸν Ἄντιγόνη τ' ἥδ' Ἰσμήνη,
- [863] θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
- [864] οἵμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
- [865] στηθέων ἤσειν ἄλγος ἐπάξιον.
- [866] ήμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
- [867] τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
- [868] ίαχεῖν Αίδατ'
- [870] ἔχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέληπειν.
- [871] δυσαδελφόταται πασῶν ὁπόσαι
- [872] στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
- [873] κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
- [874] μὴ κ φρενὸς ὄρθως με λιγαίνειν.

Strophe 2

- [875] [Χορός]: ίώ ίώ δύσφρονες,
- [876] φίλων |άπι|στοικαὶ |κακῶν |άτρυ|μονες,
- [877] δόμους πατρώους ἐλόν||τες
- [878] μέλεοι σὺν αἰχμῇ.
- [879] μέλεοι |δῆθ' οἱ |μελέους |θανάτους
- [880] εὔρον|το δόμων |έπι λύ|μη.

Antistrophe 2

- [881] [Χορός]: ίώ ίώ δωμάτων
- [882] ἔρει|ψίτοι|χοικαὶ |πικρὰς |μοναρ|χίας
- [883] ίδοντες, ἥδη διήλ||λαχθε
- [885] σὺν σιδάρῳ.
- [886] κάρτα δ' ἀ|ληθῆ |πατρὸς Οἱ|διπόδα
- [887] πότνι' Ἐ|ρινὺς |ἐπέκρα|νεν.

Strophe 3

- [888] [Χορός]: δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
- [889] τετυμμένοι δῆθ', όμο||σπλάγχνων
- [890] τε πλευρωμάτων
- [891] [Zele ost]
- [892] αἰσī δαιμόνιοι,
- [893] αἰσī δ' ἀντιφόνων θανάτων ἄραι.
- [895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
- [896] σώμασιν πεπλαγμένους,

- [897] **άναυδάτω μένει**
- [898] **ἀραιώ τ' ἐκ πατρὸς**
- [899] **οὐ διχόφρονι πότμω.**

Antistrophe 3

- [900] [Χορός]: **διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,**
- [901] **στένουσι πύργοι, στένει**
- [902] **πέδον φίλανδρον· μένει**
- [903] **κτέανα δ' ἐπιγόνοις,**
- [904] **δι' ών αἰνομόροις,**
- [905] **δι' ών νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.**
- [907] **ἐμοιράσαντο δ' ὄξυκάρδιοι**
- [908] **κτήμαθ', ώστ' ίσον λαχεῖν.**
- [909] **διαλλακτῆρι δ' οὐκ**
- [909b] **ἀμεμφεία φίλοις,**
- [910] **οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης.**

Strophe 4

- [911] [Χορός]: **σιδαρόπλακτοι μὲν ὡδ' ἔχουσιν,**
- [912] **σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,**
- [913] **τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;**
- [914] **τάφων πατρώων λαχαί.**
- [915] **ἀχάεις δόμων μάλ' αὐτούς**
- [916] **προπέμπει δαικτὴρ**

- [917] γύος αύτόστονος, αύτοπήμων,
- [918] δαιόφρων, οὐ φιλογαθής,
- [919] ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
- [920] φρενός, ἢ κλαιομένας μου
- [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

Antistrophe 4

- [922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
- [923] ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
- [924] ζένων τε πάντων στίχας
- [925] πολυφθόρους ἐν δαῖ.
- [926] δυσδαίμων σφιν ἢ τεκοῦσα
- [927] πρὸ πασᾶν γυναικῶν
- [928] ὅπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
- [929] παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτὰ
- [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὥδ'
- [931] ἔτελεύτασαν ὑπ' ἀλλα||λοφόνοις
- [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

- [933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
- [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
- [935] ἔριδι μαινομένα,
- [936] νείκεος ἐν τελευτῇ.

- [937] πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
- [938] ζόα φονορύτω
- [939] μέμεικται· κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
- [940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
- [941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
- [942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
- [943] κακὸς δατητὰς Ἀρης ἀρὰν πατρῷ||αν
- [944] τιθεὶς ἀλαθῆ.

Antistrophe 5

- [945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλεοι
- [946] διοδότων ἀχθέων.
- [947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
- [948] πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
- [949] ίὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
- [950] πόνοισι γενεάν.
- [951] τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
- [952] Ἀραὶ τὸν ὄξὺν νόμον, τετραμμένου
- [953] παντρόπω φυγὰ γένους.
- [954] ἔστακε δ' Ἀτας τροπαίον ἐν πύλαις,
- [955] ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατή||σας
- [956] ἔληξε δαίμων.
- [957] [Ισμήνη]: σὺ δ' ἔθανες | κατα|κτανών.

[958] δορὶ δ' ἔθανες.

[960] μελεο παθής.

[962] ἵτω δάκρυ.

[964] κατακτάς.

Strophe 6

[966] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[966b] [Ισμήνη]: ἡέ.

[967] [Ἀντιγόνη]: μαίνεται γόοισι φρήν.

[968] [Ισμήνη]: ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

[969] [Ἀντιγόνη]: ίώ ίώ πάνδυρτεσύ.

[970] [Ισμήνη]: σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]: πρὸς φίλου ἔφθισο.

[972] [Ισμήνη]: καὶ φίλον ἔκτανες.

[973] διπλᾶ δ' ὄρᾶν

[975] [Ἀντιγόνη]: ἄχεα τῶνδε τάδ' ἐγγύθεν.

[976] [Ισμήνη]: πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]: ίώ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[979] μέλαιν' Ἐριγύνε, μεγασθενῆς τις εῖ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[980b] [Ισμήνη]: ἡέ.

[981] [Ἀντιγόνη]: δυσθέατα πήματα

[982] [Ισμήνη]: **ἔδει|ξεν ἐκ |φυγᾶς |έμοι.**

[983] [Άντιγόνη]: **οὐδ' |ἴκεθ' ώς |κατέ|κτανεν.**

[984] [Ισμήνη]: **σωθεὶς |δὲ πνεῦμ' |ἀπώ|λεσεν.**

[985] [Άντιγόνη]: **ἄλεσε δῆτ' ἄγαν**

[986] [Ισμήνη]: **καὶ τὸν ἐνόσφισεν.**

[987] **τάλαν |πάθος.**

[989] [Άντιγόνη]: **δύστονα κήδε' ὁμαίμονα.**

[990] [Ισμήνη]: **δίυγρα τριπάλτων πημάτων.**

[991] [Χορός]: **ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μοιγερά, πότνιά τ' Οιδίπου σκιά,**

[993] **μέλαιν' |Ἐρι|νύς, ἥ |μεγα|σθενής τις εῖ.**

[994] [Άντιγόνη]: **σὺ τοί |νιν οἴ|σθα δια|περῶν—**

Epode

[995] [Ισμήνη]: **σὺ δ' οὐ|δὲν ὅ|στερος |μαθών—**

[996] [Άντιγόνη]: **ἐπεὶ |κατῆλ|θεσές |πόλιν,**

[997] [Ισμήνη]: **δορός |γε τῷδ' |ἀντη|ρέτας.**

[998] [Άντιγόνη]: **όλοὰ λέγειν.**

[999] [Ισμήνη]: **όλοὰ δ' ὄρᾶν.**

[1000] [Άντιγόνη]: **ἰὼ πόνος—**

[1001] [Ισμήνη]: **ἰὼ κακά—**

[1002] [Άντιγόνη]: **δώμασι καὶ χθονί.**

[1003] [Ισμήνη]: **πρὸ πάντων δ' ἔμοι.**

[1004] [Άντιγόνη]: **καὶ τὸ πρόσω γ' ἔμοι.**

[1005] [Ισμήνη]: Ιώ ιώ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.

[1006] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ πάντα πολυπονώτατοι.

[1007] [Ισμήνη]: Ιώ ιώ δαιμονῶντες ἄτα.

[1008] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ, ποῦ σφε Θήσομεν χθονός;

[1009] [Ισμήνη]: Ιώ, ὅπου στι τι μιώ τατον.

[1010] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

[1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦν τα καὶ δόξαντ' ἀπαγ γέλλειν με χρὴ

[1012] δῆμου προβού λοιστῆσ δε Καδ μείας πόλεως.

[1013] Ἐτεο κλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐ νοίᾳ χθονὸς

[1014] θάπτειν ἔδο ξεγῆς φίλαις κατα σκαφαῖς.

[1015] στυγῶν γὰρ ἔχ θροὺς θάνα τον εἴ λετ' ἐν πόλει

[1016] ιερῶν πατρῷ ωνδ' ὅσι οις ὧν μομφῆς ἄτερ

[1017] τέθυη κεν οῦ περ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

[1018] οὔτω μὲν ἀμ φὶ τοῦδ' ἐπέ σταλται λέγειν.

[1019] τούτου δ' ἀδελ φὸν τόν δε Πολυ νείκους νεκρὸν

[1020] ζέω βαλεῖν ἄθα πτον ἀρ παγὴν κυσίν,

[1021] ὡς ὄντ' ἀνα στατῆ ρκαδ μείων χθονός,

[1022] εἰ μὴ θεῶν τις ἐμ ποδῶν ἔστη δορὶ

[1023] τῷ τοῦδ' . ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτή σεται

[1024] θεῶν πατρῷ ων, οὖς ἀτι μάσας ὅδε

[1025] στράτευμ' ἐπα κτὸν ἐμ βαλὼν ἥρει πόλιν.

[1026] οὔτω πετη νῶντόνδ' ὑπ' οι ωνῶν δοκεῖ

[1027] ταφέντ' ἀτι μωτού πιτί μιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μήθ' ὁμαρτεῖντυμ|βοχόα χειρώ|ματα
- [1029] μήτ' ὁξυμόλ|ποιεπροσ|σέβειν οἰμώγ|μασιν,
- [1030] ἄτι|μον εἴ|ναι δ' ἐκ φορᾶς φίλων |ὕπο.
- [1031] τοιαῦτ' |ἔδοξετῶ δε Καδμείων |τέλει.
- [1032] [Ἀντιγόνη]: ἔγω |δε Καδμείων γε προστάταις λέγω.
- [1033] ἦν μή |τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
- [1034] ἔγω |σφε θάψω κάντα κίνδυνον |βαλῶ
- [1035] θάψασ' |άδελφὸντὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' |ἄπιστοντήνδ' |ἀναρχίαν πόλει.
- [1037] δεινὸν |τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὐ πεφύκαμεν,
- [1038] μητρὸς |ταλαίνηκαπόδυστήνου πατρός.
- [1039] τοιγάρθελουσ' |ἄκοντικοινώνει κακῶν
- [1040] ψυχή, θανόντιζώσα συγγόνω φρενί.
- [1041] τούτου |δε σάρκας οὐδε κοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσονταιμὴ δοκησάτωτινί.
- [1043] τάφον |γάρ αὖτῷ καὶ κατασκαφὰς ἔγω,
- [1044] γυνή |περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
- [1045] κόλπῳ |φέρουσαβυσσίνου πεπλῶματος.
- [1046] καύτῃ |καλύψω, μηδέ τῷ δόξῃ πάλιν.
- [1047] θάρσει, |παρέσταψηχανὴ δραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Ἀντιγόνη]: αὐδῶ σὲ μὴ περισσάκηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκ φυγῶν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν· | ἄθα|πτοςδ' οῦ|τος οὐ | γενή|σεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' ὁν | πόλις | στυγεῖ, σὺ τι|μήσεις | τάφω, ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἥδη | τὰ τοῦ|δε δια|τετί|μηται|θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οῦ, πρίν | γε χώ|ραν τήν|δε κιν|δύνω | βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθὼν | κακῶς | κακοῖ|σινάν|τημεί|βετο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς | ἅπαν|ταξάνθ' | ἐνὸς | τόδ' ἔρ|γον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις | περαί|νειμū|θον ὑ|στάτη | θεῶν.

[1058] έγώ | δὲ θά|ψω τόν|δε· μὴ | μακρη|γόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐ|τόβου|λοςσθ', | ἀπεν|νέπω|δ' ἔγώ.

[1059b] [Χορός]: φεῦ φεῦ.

[1060] ὡ μεγά|λαυχοι | καὶ φθερ|σιγενεῖς

[1061] Κῆρες | Ἐ|ρινύες, | αἴτ' Οἰ|διπόδα

[1062] γένος ὡ|λέσατε | πρυμνόθεν | οὔτως,

[1063] τί πάθω; | τί δὲ δρῶ; | τί δὲ μή|σωμαι;

[1064] πῶς τολ|μήσω | μήτε σὲ | κλαίειν

[1065] μήτε προ|πέμπειν | ἐπὶ τύμ|βον·

[1066] ἀλλὰ φο|βοῦμαι | κάπο|τρέπομαι

[1067] δεῖμα πο|λιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν | πολλῶν | πενθη|τήρων

[1069] τεύξει· | κεῖνος | δ' ὁ τάλας | ἄγοος

[1070] μονόκλαυ|τον ἔχων | θρῆνον ἀ|δελφῆς

[1071] εῖσιν· | τίς ἀν οὖν | τὰ πίθοι|το;

[1072] [Ημιχόριον Α]: δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω
etwas
something

[1073] τοὺς κλαίοντας | Πολυνείκη.

[1074] ἡμεῖς μὲν ἴμεν | καὶ συνθάψομεν

[1075] αἰδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾶ

[1076] κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως

[1077] ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

[1078] [Ημιχόριον Β]: ἡμεῖς δ' ἄμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις

[1079] καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

[1080] μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ισχὺν

[1081] ὅδε Καδμείων ἥρου ξεπόλιν

[1082] μὴ ὑνατραπήνυαιμηδ' ἀλλοδαπῶ

[1083] κύματι φωτῶν

[1084] κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.